

ECLI:NL:CRVB:2009:BK1156

Instantie	Centrale Raad van Beroep
Datum uitspraak	23-10-2009
Datum publicatie	26-10-2009
Zaaknummer	08-153 WIA
Rechtsgebieden	Civiel recht Socialezekerheidsrecht
Bijzondere kenmerken	Hoger beroep
Inhoudsindicatie	Weigering uitkering op grond van de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (Wet WIA). Voldoende medische en arbeidskundige grondslag.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

08/153 WIA

Centrale Raad van Beroep

Enkelvoudige kamer

U I T S P R A A K

op het hoger beroep van:

[appellante] (hierna: appellante),

tegen de uitspraak van de rechtbank Utrecht van 30 november 2007, 07/736 (hierna: aangevallen uitspraak),

in het geding tussen:

appellante

en

de Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (hierna: Uvw).

Datum uitspraak: 23 oktober 2009

I. PROCESVERLOOP

Namens appellante heeft mr. M. El Ahmadi, advocaat te Utrecht, hoger beroep ingesteld.

Het Uvw heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 11 september 2009. Appellante is niet verschenen. Het Uvw heeft zich laten vertegenwoordigen door F. Snatager.

II. OVERWEGINGEN

1.1. Appellante is op 24 augustus 2004 wegens psychische klachten uitgevallen voor haar werk als assistent microbiologisch analiste. Op 14 april 2006 heeft appellante een aanvraag ingediend voor een uitkering ingevolge de Wet werk en inkomen naar arbeidsvermogen (Wet WIA).

1.2. Bij besluit van 26 juli 2006 heeft het Uvw vastgesteld dat geen recht op een uitkering ingevolge de Wet WIA is ontstaan, omdat appellante na afloop van de voor haar geldende wachttijd op 22 augustus 2006 minder dan 35% arbeidsongeschikt was.

1.3. Appellante heeft tegen dit besluit bezwaar gemaakt. Bij besluit van 7 februari 2007 (hierna: het bestreden besluit) heeft het Uvw dit bezwaar ongegrond verklaard.

1.4. Het bestreden besluit berust op het standpunt dat appellante op 22 augustus 2006, de in geding zijnde datum, weliswaar beperkingen ondervond bij het verrichten van arbeid, maar dat zij met inachtneming van die beperkingen geschikt was voor werkzaamheden verbonden aan de door de arbeidsdeskundige geselecteerde functies. Vergelijking van de loonwaarde van de middelste van de drie functies met de hoogste lonen met het voor haar geldende maatmaninkomen resulteert volgens het Uvw in een verlies aan verdien capaciteit van minder dan 35%, namelijk 8,7%.

2. Bij de aangevallen uitspraak heeft de rechtbank het beroep tegen het bestreden besluit ongegrond verklaard. In hoger beroep gaat het om de beantwoording van de vraag of het oordeel van de rechtbank over het bestreden besluit in rechte stand houdt.

3.1. De Raad beantwoordt deze vraag bevestigend en stelt zich achter de overwegingen van de rechtbank. De Raad heeft, evenmin als de rechtbank in het dossier aanknopingspunten gevonden om te concluderen dat het medisch onderzoek door de (bezwaar)verzekeringsartsen van het Uvw onzorgvuldig is geweest of tot onjuiste vaststelling van de belastbaarheid van appellante heeft geleid. In de Functionele Mogelijkheden Lijst (FML) van 15 juni 2006 zijn diverse beperkingen aangegeven in verband met de klachten van appellante.

3.2. Met betrekking tot de in hoger beroep wederom naar voren gebrachte grieven dat in de FML onvoldoende rekening is gehouden met de beperkingen en dat appellante geen duurzaam benutbare mogelijkheden heeft, in welk verband appellante heeft gewezen op de brief van behandelend psycholoog drs. C.C. Carels van 29 april 2006, overweegt de Raad het volgende.

De informatie van de psycholoog waar appellante in hoger beroep op heeft gewezen was bekend bij verzekeringsarts L. Stienstra. Deze arts heeft in deze informatie geen aanleiding gezien om aan te nemen dat er geen sprake is van duurzaam benutbare mogelijkheden bij appellante. De bezwaarverzekeringsarts R.A. Admiraal heeft in zijn rapport overwogen dat van volledige arbeidsongeschiktheid geen sprake is omdat appellante normaal zelfredzaam is, ook huishoudelijke taken verricht en op vakantie gaat. Hij onderschrijft het standpunt van de verzekeringsarts dat de vicieuze cirkel van toenemende vermoeidheid onder invloed van toenemende vermijding met werkhervatting kan worden doorbroken. In het verweerschrift in hoger beroep heeft het Uvw – onder verwijzing naar de uitzonderingscategorieën zoals omschreven in de Standaard Geen Duurzaam Benutbare Mogelijkheden – betoogd dat uit de in het dossier aanwezige informatie niet blijkt dat appellante zodanig wisselbaar belastbaar is dat zij geen duurzaam benutbare mogelijkheden heeft.

De Raad is van oordeel dat uit de in het dossier aanwezige medische stukken duidelijk naar voren komt dat er geen grond bestaat voor de stelling van appellante dat er bij haar geen sprake is van benutbare mogelijkheden. In hoger beroep heeft appellante geen medische gegevens overgelegd die doen twijfelen

aan de door het Uvw vastgestelde belastbaarheid. De grieven van appellante slagen daarom niet.

3.3. Aldus ervan uitgaande dat de medische grondslag van het bestreden besluit juist is te achten, heeft de Raad evenmin grond om de arbeidskundige grondslag niet als juist te aanvaarden.

4. De aangevallen uitspraak dient daarom te worden bevestigd.

5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

III. BESLISSING

De Centrale Raad van Beroep,

Recht doende:

Bevestigt de aangevallen uitspraak.

Deze uitspraak is gedaan door J.P.M. Zeijen, in tegenwoordigheid van F. Heringa als griffier. De beslissing is uitgesproken op 23 oktober 2009.

(get.) J.P.M. Zeijen.

(get.) F. Heringa.

TM